

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
THE HOLY SYNOD OF THE CHURCH OF CYPRUS

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Παντί τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.
Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἐκκλησία, σύμφωνα μὲ τοὺς Πατέρες, εἶναι ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶναι, δηλαδή, ἡ ζωντανὴ ἐκείνη πνοή, ἡ ὁποία ἐρμηνεύει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ὀρθοτομοῦσα διακηρύσσει τὰ ἐπιβαλλόμενα μηνύματα στὴν ψυχοσύνθεση τοῦ ποιμνίου της, λαμβάνουσα ὑπεύθυνη θέση ἐναντι τῶν μεγάλων θεμάτων ποὺ ἀντιμετωπίζουμε.

Ἐνα πολὺ μεγάλο πρόβλημα ποὺ ἔντονα ταλανίζει τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι αὐτὸ τῆς οἰκολογικῆς μας καταστροφῆς. Οἱ διαστάσεις τῆς ὁποῖας ἔχει προσλάβει εἶναι τόσο τραγικῆς, ὥστε ἡ Ἐκκλησία μας καθιέρωσε τὴν 1η Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς «ΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ», καὶ ὄρισε ὅπως ἐκάστη πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ἀναπέμπονται εὐχαριστήριες δοξολογίες πρὸς τὸν Δημιουργὸ τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ ταυτόχρονα ἱκετήριες δεήσεις γιὰ τὴ σωτηρία του ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη βουλιμία καὶ πλεονεξία.

Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία τὸ ἐνέταξε ἀνάμεσα στὰ κορυφαῖα προβλήματα της κατὰ τὴν ἐν Κολυμπάρι συνελθοῦσα Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος καὶ διακήρυξε μὲ μεγάλο αἶσθημα εὐθύνης:

«Ἡ χριστιανικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος ἀπαιτεῖ μετάνοια γιὰ τὶς καταχρήσεις, ἐγκράτεια καὶ ἀσκητικὸ ἦθος, ποὺ ἀποτελοῦν ἀντίδοτο στὴν ὑπερκατανάλωση, συγχρόνως δέ, καλλιέργεια στὸν ἄνθρωπο τῆς συνειδήσεως ὅτι εἶναι «οἰκονόμος», καὶ ὄχι κάτοχος τῆς δημιουργίας. Δὲν παύει νὰ τονίζει ὅτι καὶ οἱ μελλοντικὲς γενεὲς ἔχουν δικαίωμα πάνω στὰ φυσικὰ ἀγαθὰ, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Δημιουργός».

Πραγματικὰ καίριες καὶ οὐσιαστικὲς οἱ θέσεις τῆς ἐν Κολυμπάρι Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Τὸ ὅλο θέμα «τῆς οἰκολογικῆς καταστροφῆς» τίθεται στὶς πιὸ ὀρθές του διαστάσεις. Τὰ πάντα ἀνήκουν στὸν Θεὸ Δημιουργό, ὁ ὁποῖος ἐγκατέστησε τὸ κορυφαῖο δημιούργημά του, τὸν Ἄνθρωπο στὸ μέσο τῆς δημιουργίας ὡς ἄρχοντα ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκονόμο τοῦ περιβάλλοντος. Συνεπῶς, ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἄρχων, ἔχει δικαίωμα γιὰ κάθε δυνατὴ ἀξιοποίηση, ἡ ὁποία θὰ ἀναδεικνύει τὸ περιβάλλον ὡς τὸ πεφιλημένο του βασιλείου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ βιώνει τὴν εὐτυχία του. Οἰαδήποτε, ὅμως, ἐνέργειά του καταστρέφει τὸ περιβάλλον, ἀποστερεῖ ἀπὸ τὶς μελλοντικὲς γενεὲς τὴ δυνατότητα τῆς λελογισμένης ἀξιοποίησης τῶν φυσικῶν πηγῶν τοῦ πλοῦτου του καὶ ἀπὸ τὴ δυνατότητα νὰ χαροῦν τὸ ὑπερκόσμιο φυσικὸ του κάλλος. Πάρα πολὺ ὀρθὰ ἐλέγχθη ὅτι τὸ περιβάλλον δὲν ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία μας, ἀλλὰ τὸ κληρονομήσαμε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ὀφείλουμε νὰ τὸ σεβόμαστε, γιὰτὶ αὐτὸ συνιστᾷ τὴν ἔκφραση τῆς ἀγάπης Του πρὸς ἐμᾶς καὶ ἔχουμε ἠθικὴ ὑποχρέωση νὰ τὸ παραδώσουμε στὶς μελλοντικὲς γενεὲς, γιὰ νὰ τὸ χαροῦν καὶ αὐτὲς δημιουργικὰ, καὶ μὲ τὸ ἴδιο αἶσθημα εὐθύνης νὰ τὸ παραδώσουν στὶς κατοπινὲς γενεὲς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
THE HOLY SYNOD OF THE CHURCH OF CYPRUS

Ἀγαπητοί μου,

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἐκτός ἀπὸ τὴν τραγικὴ καταστροφὴ τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος, βιώνουμε, παράλληλα, μὲ τὴν ἴδια ὀδύνη καὶ τὴν καταστροφὴ τῶν Πολιτιστικῶν μας Δημιουργημάτων καὶ Ἐπιτευγμάτων. Περιβάλλον καὶ Πολιτισμὸς εἶναι ἔννοιες καὶ ἀξίες ἀλληλένδετες καὶ ἀλληλοπεριχωρούμενες. Ἡ μία προσδίδει ἀξία καὶ περιεχόμενο στὴν ἄλλη. Τὸ περιβάλλον μᾶς τὸ χάρισε ὁ Θεός, ἀλλὰ τὰ ἔργα τοῦ Πολιτισμοῦ μας τὰ δημιουργήσαμε ἐμεῖς μὲ τὴ σοφία, τὴ σύνεση καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ Ἐκεῖνος μᾶς χάρισε.

Συνεπῶς, τὸν ἴδιο σεβασμὸ ποὺ ὀφείλουμε στὴ Δημιουργία τοῦ Θεοῦ, ποὺ λέγεται Περιβάλλον, ὀφείλουμε νὰ ἀποδίδουμε καὶ στὰ διαχρονικὰ ἐκεῖνα ἔργα ποὺ δημιουργήσαμε, καὶ τὰ ὁποῖα ὁ παγκόσμιος ὀργανισμὸς τῆς UNESCO ἐνέταξε καὶ χαρακτήρισε ὡς «ΕΡΓΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ».

Δυστυχῶς, μὲ ἄφατη ὀδύνη ψυχῆς, βιώσαμε πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια τὴν καταστροφὴ τῶν πολιτιστικῶν ἐπιτευγμάτων τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς ΠΑΛΜΥΡΑΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ, ἔνεκα τῆς βαρβαρότητας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀδηφαγίας τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων τῆς Γῆς.

Ἀλλὰ, καὶ ὡς ἀνθρωπότητα, βιώσαμε, ἐπίσης, τὴ βαρβαρότητα τῆς Τουρκίας ἐναντι ἐνὸς θησαυροῦ τῆς παγκόσμιας πολιτιστικῆς κληρονομιάς, γιὰ τὴν ὁποία ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, καὶ ἰδιαίτερα ὁ χριστιανικὸς κόσμος, νιώθουμε ἰδιαίτερη ὑπερηφάνεια. Βιώσαμε μὲ ἄφατη ὀδύνη ψυχῆς τὴ μετατροπὴ τῆς ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ «ἐν τῶν τελειοτάτων ἔργων, ἀφ' ὅσα ἠγειρέ ποτε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ», σὲ τζαμί.

Οἱ πολιτισμικοὶ θησαυροί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴ διαχρονικὴ ἔκφραση τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, δὲν ἀνήκουν μονάχα στὸν λαὸ ποὺ τοὺς δημιούργησε, ἀλλὰ σὲ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὁ καθένας μας δικαιούται νὰ τοὺς θεωρεῖ ἰδικούς του, νὰ τοὺς σέβεται, νὰ τοὺς θαυμάζει καὶ νὰ δοξολογεῖ τὸν Θεό, ποὺ φωτίζει νὰ δημιουργοῦνται τέτοια ἐπιτεύγματα, ποὺ σὲ ἀνάγουν ἀπὸ τὰ ἐπίγεια πρὸς τὶς ὑψηλότερες σφαῖρες τῆς θέωσης. Γιατί τότε μόνον ἡ στάση καὶ ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς καταξιώνεται καὶ καρποφορεῖ, ὅταν μὲ τὰ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἔργα τοῦ Πολιτισμοῦ του, συντελεῖ εἰς «τὸ εὖ ζῆν ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀναλογιζόμενοι τὶς φυσικὲς, τὶς πολιτισμικὲς καὶ τὶς πολεμικὲς καταστροφές ποὺ λαμβάνουν χώρα ἀνὰ τὴν ὑφήλιο, ἐμεῖς ἅς ἐργαζόμεθα καὶ ἅς παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ γιὰ τὴν προστασία τῶν Δημιουργημάτων Του. Ἐπὶ πλέον, ἅς καλλιεργοῦμε αὐτὸ τὸ πνεῦμα πρὸς τὸ ἐγγύτερο καὶ εὐρύτερο περιβάλλον μας καὶ ἅς προσευχόμαστε, ὅπως ὁ Δωρεοδότης Κύριος φωτίζει καὶ ἐμᾶς καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Γῆς σὲ ἔργα ἀγαθὰ καὶ εὐάρεστα ἐνώπιόν Του.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

καὶ οἱ σὺν ἐμοί Ἀδελφοί.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

6 Σεπτεμβρίου 2020.

Σημείωση. Οἱ Αἰδέσιμωτάτοι Ἐφημέριοι ἐντέλλονται ὅπως, ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος, ἀναγνώσουν τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἐγκύκλιό μας κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία, ποὺ τελεῖται σήμερα Κυριακῇ, 6 Σεπτεμβρίου 2020.